

Loven, der træder i kraft den 1. august 1979, opretter en *rejsegarantifond*, som en privat, selvejende institution, og denne sikrer rejsekunder, der har købt en selskabsrejse hos et dansk rejsebureau, mod følgerne af rejsebureauets økonomiske sammenbrud. Kapitel 1 fastlægger lovens *anvendelsesområde*. Ifølge § 2 omfatter loven rejser til eller i udlandet og rejser til Færøerne og Grønland, som arrangeres for en enkelt eller en gruppe rejsende til en pris, der omfatter transport og mindst 1 overnatning uden for transportmidlet (selskabsrejser). Kun aftaler om køb, der er indgået med en virksomhed her i landet, der erhvervsmæssigt arrangerer, sælger eller formidler salg af sådanne rejser, er omfattet.

Kapitel 2 fastslæger *fondets bistand* til rejsekunder og *fondens regreskrav* mod rejsebureauet. Således kan en rejsekunde af fonden kræve godtgørelse af de beløb, der er forudbetalt for selskabsrejser, som ikke påbegyndes på grund af økonomiske forhold hos rejsebureauet, og kræve, at der skaffes hjemtransport, hvis dette ikke er sikret på anden måde. Fonden kan endvidere yde godtgørelse for en væsentlig misligholdelse, der er indtrådt under rejsen som følge af krakket, og bistand til strandede turister, lovens § 3. Ifølge § 5 indtræder fonden i det omfang, den har ydet godtgørelse, i rejsekundens krav mod rejsebureauet.

Kapitel 3 indeholder reglerne for rejsebureauers *registrering* i fonden og betaling af *garantibidrag*.

Således skal enhver, der erhvervsmæssigt arrangerer eller for udenlandske arrangører sælger eller formidler salg af selskabsrejser, registreres i fonden, og fondsmidlerne til sikring af rejsekunderne skaffes til veje ved, at enhver registreret rejsearrangør betaler et garantibidrag på 5 kr. pr. rejse. Herudover skal ethvert registreret rejsebureau stille en individuel sikkerhed på 100.000 kr.

Kapitel 4 fastlægger fondens *bestyrelse og vedtægter*, og kapitel 5 indeholder reglerne for *slettelse af registrering*.

Straffe- og ikrafttrædelsesbestemmelserne findes i kapitel 6.